

1937.

Toho roku dne 14. září o $3\frac{1}{2}$ hodině zemřel
 první president československé republiky,
 Tomáš G. Masaryk. — Občanstvo poslední
 den vědělo o velmi těžkém onemocnění
 presidentově. Zpráva o úmrtí byla známa
 už ráno, a brzy se objevily černé prapory. +
 K uctění památky zemřeleho prezidenta T.G.M.
 bylo u pomníku padlých vystaveno jeho
 poprsí, pod níž položen velký vínec z tmavých
 jirin. Po celou dobu ar do pohřbu hořela
 u poprsí světla (zářovky). V neděli dne
 19. září byla o $\frac{1}{2}9$ hodině smuteční schůzka
 obecního zastupitelstva, o 9. hod. shromáždění
 občanstva u pomníku, kde učinil projev
 obecní starosta. Učinil se o presidentových
 vlastnostech lidských, o významu pro národ
 a stát československý a o významu světovém.
 Den před pohřbem se vyváňelo, v den pohřbu
 u vystaveného poprsí zemřeleho prezidenta stál
 na stráži členi tělocvičných spolků, D.T.J.,
 Orla a Sokola a Lasic. Občané poslouchali
 průběh pohřbu v rozhlasu. Obchody byly v tu dobu
 zavřeny. Takovým způsobem se občané, pokud
 mohli, učastnili smutečních projevů. Ti
 z Jaroměřic byli na pohřbu v Praze. Bylo by
 jich jelo více, kdyby rozhlas nebyl před cestou
 varoval poukazem na přeplněnou Prahu.

Tělo prvního prezidenta československého bylo
 pochováno. Bylo by si přáti, aby občané po

vroru svého prezidenta stejně opravdově pracovali pro zdrojného svého a pro dobré svého narodu i státu, aby tak dál žil duch velkého mrtvého, a aby lidstvo jlo ve spravedlnosti a v obecném pokoji k opravdovému pokroku. —

✓ Dok počal oblevou, až po 9. lednu mrzne, ale na holo, 19. pada' sníh a trvá pak zima.

V únoru časem mrzne, časem denní oteplem, koncem února, sníh. Brzecen je nestály,

Počasí sychravy, někdy pada' sníh, celkem chladno.

Stejně v dubnu, větrno a poměrně chladno.

Poháně prace jsou opozděny. Jetele jsou poškozeny, stejně osivny. Aspoň čtvrtina zit se musela zaorat. Brambory se sází skoro do polovice května. I přichodem května nastává

práce, teplo a pěkné počasí; v červnu v první polovici zámečelské velká horka, seno se dobře sušíla, v druhé polovici dost prší (16., 17., 19. i 20. a 30. VI.), podobně v červenci (12 a 13. VII.). Zně začaly brzo, 14. a 15. července na velkostatku, po 18. byly všeobecně,

do 12. srpna bylo skoro po zimě. Vě zimě nebylo teplo, v druhé polovici srpna často male' přehánky, rány se špatně sušíly. V září do 10. pěkně, pak

přehánky, destivo. V polovici měsíce se začaly kopat brambory, práce je zdrcována častými deštěmi,

také tráva do polovice října. Potom sucho, koncem října teplo (29 a 30. X. až $20^{\circ}C$), v listopadu

popřehává, na Martine pada' sníh, ale mohry a psychravy čas' tráva. Poháně prace (oracky) tak tak ze byly dokončeny. Ké okolo 20. prosince příduje,

pada sníh a přes sněhy trvá bledna zima
až do konce roku.

Jaro a léto bylo celkem chladnější, vlašky
dost. Vroda obilí prostřední, pice rostla dobré.
Bramborů a řepy bylo hodně, zelení bylo poško-
zeno houenkami. Vroda jablka prostřední,
švestek nemí! - Obilí do konce srpna bylo
už většinou vymláčeno. Zemědělci začínají mlatit
mlatit přímo s pole, takzé nevymláčené obilí
nemí potřeba skladat do stodol. Mlatí se na
strojích, v obci je řada čisticek, které mají
buď několik zemědělců do spolku, nebo i
jednotliví rolníci. Drobni zemědělci dávají
si mlatit u některých majitelů mlaticek,
kteří mlati po živnostensku, za plat (Aut.
Vymětal, A. Hruda, J. Krikl). Obilí se vozí
s pole přímo k mlaticce. V plných žních je u
stroje nával, mlati se dlaního do noci a
časné z rána, při světle. - Poslední léta k
dobýrám bramborů se užívají výravače.
Koupil je pro své členy biskupický liborar;
jednotlivci vlastních výravačů dosud nemají.

Některé ceny:	žito, 1q.....	130 Kč-	
	pšenice	150-155 Kč-,	
	oves	110 Kč-	
	ječmen	135 Kč-	ceny
	másla, 1kg.....	14 Kč-	
	mleko, 1l.....	12 Kč-	

brambory 1q	zelení 1q ...	40-45 Kč-
jablka 1kg...12-16 Kč-, hruška živa, 1kg...6-8 Kč-		
kraví žíve 1kg...35-40 Kč-, řepa, mrkví ...		

Vl. r. 1936 bylo známo, že u Reifovy pily je pramen vody Jevíčko, které mělo nedostatek vody ve svém potrubí, zamyšlelo od tu brát chybějící množství vody, a podobně i Derflik.

Obeení' vodovod Minilo se postavit skupinový vodovod pro Jevíčko, Jaroměřice a Derflik. Tomuto projektu přál i zemský úřad. Ačkoliv zachycení pramene v Plučémínách bylo provedeno definitivně a pod dohledem zemského úřadu (stalo na čtvrt milionu kč), tento zemský úřad koncem roku 1935 oznámil obci, že na výdatnost pramene nemí spolehlivit, neboť je v takových geologických vrstvách, ve kterých spodní voda pravidlem nebyla. Jakoby ta geologická povaha země nebyla známa už dříve, když za stavby. Pramen u Červené skaly se měl vůbec vypravit, jakoby souvisel s horním a zachycením jednoho snad oslabné druhý. Zemský úřad oznámoval, že vodovod dle dosavadního projektu by nemohl doporučit k subencování a radil připojit se na Reifovu pilu. Čerpání by nebude snoro mít stat, což se bralo s velkou opatrností, a projekt přepracuje firma Kunc budi zadarmo nebo lacino. Obeení' zastupitelstvo dne 30. ledna 1937 nesouhlasilo uplně s návrhy zemského úřadu, minilo provést vodovod z Plučémín a od Červené skaly, a pro případ nedostatku vody dat přepracovat projekt tak, aby chybějící voda se mohla čerpát od Reifovy pily. Firma Kunc ovšem o přepracování projektu nechtila zdarma.

nic vedět. V tom stadiu zahájila zařízenost okolo do konce roku, kdy než i remízky učinil několik na připojení k Reifově pily, a mluvilo se o zapísťem chybějící vodly z pramene na Dolníkách, kde před meliorací luk byla studánka, ze které tekla voda k mostům do potoka Opatovského. —

Od Reifovy pily provedlo se potrubí do Jevíčka a Dětříkova. K círpatu je využito vodní energie. K Reifově pily byl zřízen náhon, jímž se přivádí i voda z potoka Smolenského. V době, kdy nem' třeba círpat, má se vyrábět elektrická energie pro někdy města Jevíčka (osétem).

Prameny pro Jaroměřický vodovod leží na pozemcích lesního velkostatku (M. Žemanová a syni). Majitele lesu kádali odškodné, jenž ve vodopravním rozhodnutí bylo stanoveno na 25.000 Kč. Majitelé nebyli spokojeni, odvolali se, a v dalsím jednání dohodnuté odškodné jednou pro vše 40.000 Kč, což obecní rada schválilo 3. dubna.

Potok Úsobrnské nad obcí se ještě neupravoval. Upravenou část pod obcí jarní vody trochu poskliby, což se spravovalo. Dne 8. července byla technická komise s úpravy od počátku po c. 59.

V obci nem' příslušnosti ke kaupám. Několik let se mluví o postavení koupaliště na pramen břehu Úsobrnský, u pily, naproti "Pivováru". Mělo se stavět zároveň s úpravou potoka, a byla naděje, že zahrasovací potok nejakým způsobem pomůže. Obecnímu rastupitelstvu slo o peníze

a samo se podnikem příliš nenašlo. Do rozpočtu dávalo částku 20.000 Kč - až po připořímkách občanů. Naposled žádala obec o pomoc příslušné zastupce zemského úřadu a ministra zemědělství při komisi S. Černence.

Před zcelováním luk měla obec na hranicích jevičských, ne pravé straně silnice Jaroměřice-Jevičko, louku (bykova louka) kterou přišel učival chovatel obecních byků. V té zcelovacím řízení byly obci přiděleny nahradné pozemky u silnice Uhlířice-Jevičko, s čímž souhlasil tehdejší obecní starosta, a souhlas obecního zastupitelstva vysloven později, když už se vlastně nedalo nic dělat. V místech, bykovy louky dala pozemky město Jevičko, ale při tom plocha ne pravo od silnice Jaroměřice-Jevičko měla být z jaroměřického katastru vynášta a vtělena do katastru jevičského. Na toto okolnost při vyložení platní zcelovacích instrukcí inženýr obec neupozornil, a več ušla pozornosti. Ale celá operace se dělá s vedením Jevička.

Na začátku r. 1936 hospodářské družstvo ze Skalice u Borkovic hledalo pozemky pro postavení filiálního skladu v Jevičku. Řečkář Jevičko prodalo pozemky Orelské župy Borkovské a ta líned skalickému družstvu. (Příčina byla v jakýmsi politických poměrech jevičských.) Nový stav po zcelování ještě nebyl zanesen v pozemkových knihách. Proto družstvo skalické koupilo stará parcelní čísla (staré parcely), ovšem v jevičském

Zcelování
luk,

bykova
louka,

katastru, v naději, že na hradm' pozemek bude
 na byvale bykore lince (na pravo od silnice Jar.-
 Jer. - na pravém břehu Smolenského potoka), nž
 v rozšířeném jivčském katastru. Zadalo o
 stavební povolení do Jevička, to je vydalo, a začalo
 se stavět (jaro 1936). Nyní teprve byli
 jaroměřictví na případ upozornění, když se
 staralo v jejich katastru bez povolení obecního
 místodržitela. A když se slovědili, že druzstvo
 koupilo parcely, v jivčském katastru, mysleli,
 že změna katastru je právně provedena, ale byli
 tak zárazeni, že ani nepomysleli na obrannu
 a nikdo se nepodíval do pozemkové knihy či
 evidenční mapy, jež-li změna katastru už
 vskutku provedena. Ale případ již jenom
 neměl tak zhovět. V Jevičku už bylo hospodářské
 družstvo (agrární) a sklad družstva skalicko-
 koh (lidového) v Jevičku povarovalo za nepří-
 jemnou konkurenci. Byli by rádi, aby se
 skalické družstvo stalo v Jaroměřicích. A v
 jivčském zastupitelstvu byly pro prodej pozem-
 ku mrantorti. A když se ve zcelovacím zákoně
 nalo, že změna katastrálních hranic se musí
 zvlášť projednat, ovšal se konečně obecní
 místodržitel. V zastupitelstvu dne 26. září 1936
 usneseno žádat o vynechání u agrárních
 operací a ornámit, že obec se změnou nemůže
 souhlasit. Bylo odpovězeno, že změna dosud
 není provedena, a za krátko došla k výsledku
 mapa s navrženými změnami kat. hranic.
 Obecní zastupitelstvo 30. ledne 1937 souhlasilo

oprava	
hranic	
"	
chalu-	
pny,	

s některými změnami (na lavecku, u Rejlových pily), ale změnu na býkové louce odmítl. 20. května bylo v Jaroměřicích smíření jednání. Přítomni za agrární operace Ing Skříčka, za Jeřičko starosta Volk, profesor Malec, z Jaroměřic starosta, oba náměstci, Ing Macková. Jeřičtí uznali, že neměli dát družstvu stavební povolení, že sdejli, že ke změně radil a popud dal Ing J. Loufal (od zemského úř. zemědělsko-technického oddělení, jenž za mědirace luh bydlel v Jeřičku), ale že potřebují rozšíření katastru Jaroměřic odmítl navržené hranice, a když Jeřičko rádnou určitou kompenzaci nenabídlo, schválze zkončila celkem bez výsledné. Ale bylo jisté, že domád platí stará katastrální hranice. V létě měl Jeřičky přel na družstevním nadvoří veřejné výběry, a Jaroměřice nerušeně vybíraly dárky ze zařízení. Dne 2. června tedy vyzval obecní úřad jako úřad stavební družstvo, aby pozádal o Jaroměřicích o povolení stavby. Družstvo tak neucházelo s poukazem, že jeho pozemky jsou zapsány v pozemkové knize jeřičské a ečí má povolení ke stavbě z Jeřička. Na to Jaroměřičtí až do konce roku se ~~zdržovali~~ na ~~že~~ nerozhodli pro případnou odpověď. — Mnoho z toho, co obecní úřad v této věci učinil, cínil na radu a popud z věci.

Do r. 1937 vstupovala obec z lounská se značným počtem nezaměstnaných. Po té strance se poměry z jara hodně zlepšily.

spor
s Jeřičkem

Hojně zedníků a příbuzných řemesel bylo zaměstnáno ne opevnovacích pracích. Rikalo se o nich, že jeho „na zákopy.“ I stojinci byli dobré zaměstnáni, také v lete prakticky ~~ze~~ nezaměstnaných nebylo (jen 10.) Ponevadž uroda polí byla také dobrá a ceny obilí trochu výši, bylo i v obci znát, že hospodářské poměry se proti loužku zřetelně zlepšily. S počátkem zimy se zaměstnanost poměry. sezonné zmenšila. Ječnam, 19. prosince udává 103 nezaměstnané!

V únoru vyprukla t.zv. „cukrova aféra“. Nezaměstnani toto dostávali také poukárky, na něž ~~ze~~ obdrželi v obchodech potraviny, nebo jím byly potraviny přímo rozdělovány (mouka, chléb, cukr, tuky, brambory, uhlí at.), což obstarávala t.zv. sociální komise.

Cárt členů volilo obecní zastupitelstvo a část vyslaly odborové organizace. Dne 26. února pozdě večer byli některí členi komise zprostředkováni, že již se schází nesou něco domů, a měly to být potraviny (cukr), neprávene odnášené a patřící nezaměstnaným. Prípad se roznest, dovezděli se o něm cětučí, začali vystřívat a vypadalo to velmi zle. Podél členů nezaměstnaní udávali, že nedostali tolik potravin, kolik bylo uvedeno v seznamech, z čehož se zdálo, že ostatní si členi komise nechali. Psal o tom tisk tydenní i deník, český i německý, a zvlášt v tisku vzdáleném byly zprávy silně! Konečně komise okresního

Nezaměstnanost,

hospodářské

poměry.

„cukrova aféra“

úřadu 20. dubna zjistila, že potraviny nevy-
nášeného zůstalo ani za 140 Kč, z čehož
byla odpovědne třináctičlenná komise,
i obecní starosta, jenž k práci v komisi
dosud neúčastnil. 22. června byl v Jaro-
měřicích soudní výslech, a v soudním
~~čet~~ řízení doměle postizem nesameštřan
vyporidali ještě opatrnejí, takzí nevysíd
vibec zádny schodek v potravinách, a ob-
žalování členů komise byli osvobozeni, nebot
vinné nebyla prokázána. Tak se rozplynuly
cukrová aféra, jíž z jara nadělala hodně
rozruhanu v dečině.

Leber-
männ
stamme

Zeleniční správa ruskla podrobné
nákry zeleničnice stanic. Také město Jevíčko-
Jaroměřice mělo nastoupit pouhé Jevíčko.
Jaroměřice se ovšem bránily, bylo potřebné cest
na intervenci, v Praze se toho ujal zdejší
rodák Ing gr Fr. Greif. Název zůstal
bez změny jako dosud, ačkoliv i okresní
vybor se vystovil pro změnu.

1. May

Na prvního máje strany sociálně demokratická, národně socialistická a komunistická z obce i okolí shromáždily se na návsi a společně vdesátka do Jeřička na tábor. Letos i agrární organizace vdeset v průvodu přes zámostí k jeřičskému pivovaru, kde se srazila s jinými a vdesát do města na veřejný projev.

13. června byly v Jiříčku zborovské oslavy. Odtruh přinesla stafeta vavřínový věnce k dierce na rodinném domě Fr. Ríhy (c. 135), jenž padl

v bitce u Zborova. Příkazy byly jaroměřické spolky, obecní zastupitelstvo, a hajné lidé. Po proložení Ant. Dostála z Jevíčka odesel přívod k pomníku padlých, kde zachoval 2 minuty ticha, následně se rozesel. Deputace odnesla kytičku na hrob sv. maj. J. Pavolíka, jenž zemřel r. 1935 ale bojoval u Zborova. (st. 123.)

1. 11. zavěcer uspořádali valčinu poškozenici manifestaci pro mír.

28. X. bylo shromáždění u pomníku, projev p. říd. Fidlera s dětské recitací. Za pět ne' pohody seslo se hajné lidé!

Koncem srpna, hlavně ve dnech 23-25, konaly se manevry v území od Mor. Třebově a Jevíčka směrem na Konici. I Jaroměřicemi, které byly na kraji manevrové oblasti, procházelo vojsko, jež lidé se zajmem sledovali. Mnozí po první uviděli některé moderní zbraně (Hauky ap.).

Cinnost tělovýchovných spolků (Děln. těl. jednota, Orel, Sokol, S.K. Jaroměřice) nevynikla nad obvyklou mísou. Odbor Národní jednoty též nepracoval. V škole bylo už znat přípravy na plét v r. 1938. Dne 27. října časně ráno proběhla obcí stafeta trati Praha-Jasine (směr Jevíčko-Jaroměřice - Luhov).

Na jaře ustaven v obci Okraslovací spolek, nejvíce z podnětu J. Slouky a Dr. J. Skripsyho. Ustavující valná hromada byla 14. dubna a na ní zvoleni: předsedou Dr. J. Skripsy; místopředsedou Jar. Fidler, ředitel; jednatelkou Jan Slouka, postmistr; pokladníkem Al. Glöc; členy výboru: Tomáš

Lujan, Stan. Dráčka, Ing. Macherle, Ad. Kubín, lesník.
Spolek, jenž bude mít dost práce, za první
několik si vzal úpravu nájemnická kolem
pomníku padlých.

Občanská
založení

Občanská založení konala 4. dubna valnou
hromadu. Při tom dost nečekaně cele dosa-
vadní tříčlenné ředitelstvo, ačkoliv jeho
stoupenci měli plné moce, (což bylo po prvé
za tvůrčí založiny) zůstalo v menšině a
zvoleno ředitelstvo nové. Funkcionáři
založení, jako vůně jinde, i tu se trochu
trudí odlé politické příslušnosti. Tedy když
by to nemělo být, mimo tu to zkušenosť
přiznat; měla vliv na události. Celé dosavadní
ředitelstvo (Lambert Pardírek, František Rovner,
Vincenc Dírr) bylo agrární (což ovšem nebylo
od počátku ústavy), ale v dozorcích radě byli
agrárníci v menšině. Nové zvolení byli:
řediteli František Luka, mlýnař, učitelský Jan
Veselý, pokladníkem Alois Parolek. Tito neměli
k politickým agrárníkům žádnyž zvláštních
vztahů. Staré ředitelstvo se cítilo osobně i polit-
icky silně dotčeno, jejich stoupenci (hlavně pří-
buzní) podali rekurs proti valné hromadě.
Hlavním důvodem bylo vadné zvolení valné hro-
mady (kterou zvolalo ředitelstvo), a z toho důvo-
du byla později volba ředitelstva skutečně zrušena.
Zatím i sami některí členi byv. ředitelstva širší
poplašné pověsti o vyrováním vkladu a i vka-
datele k vybírání peněz nabádali. Slibovalo se
zřízení nové založiny a zmícení staré. (Tak

byvalý náčelník při jednou jednání o sluhodu prohlašil, nevyhoví-li se jím: lide, kteří později budou chodit okolo (t.j. okolo záložny), budou jenom vykládat: Zde jednou stávala záložna). Nově zvoleným řediteli, mlynářovi, pověřeno bylo ko-
ten, a ten se do tydne zdal. Dozorčí rada
určila dle stanov jeho zástupce, rolníka Ludvíka
Schneidera, jenž byl právě zvolen do dozorčí rady
za skupinu agrární, ale dovezl se samostatně roz-
hodovat. Když dozorčí rada povídala počinání
dosavadního ředitelstva, které neodstoupilo, i
když mu projevila nedůvěru, nečekala na vy-
řízení rekursu a svolala novou valnou hro-
madu na 27. června. Ta za velké náčasti při
volbě ředitelstva zřetelnou většinou potvrdila
volbu předcházející. Zvolení: ředitelem Ludvík
Schneider, náčelníkem Jan Veselý, zohledněném Alois
Parolek. Vítok agrárníku, který byl zcela
osamocen, se soustředoval na Jana Veselého,
jenž sice neměl nemovitosti, (také byl ředitel
byl ne výměně,) a byl dort mlad a ze čtvrti
trochu proletářské, ale jinak se proti němu
těžko dalo co uvést. Okolnosti později známé
nasvědčovaly, že celá akce byla vedena jen ně-
kolika jednotlivci. Jejich agitaci podlehla hlavně
část blízkých příbuzných ředitelstva a s býv.
ředitelstvem díl vkladu odnesli jinam. Je
pravda, že instav byl trochu zkrácen a ve vrástu
zadržen, ale duševá neklesla, jak ukázal příliv
nových vkladů. Po zimě záložna poskytovala puj-
čky dál a tak plnila svůj úkol. Koncem roku

boj
s
neslu-
žebstvo.

bylo vkladu okrouhlé 1,580.000 Kč. - Předsedou dozorčí rady Tomáš Čujan (č. 97.), místopředsedou Ant. Vymětal, strojník (č. 79.).

Požáry

Okolo půlnoci z 27. na 28. dubna
výbuch v strojnické dílně Ant. Vymětala
č. 79 v místech, kde pracuje stolaři. Oheň
ještě před rozšířením byl zpoxorován a
stříkacíkou uhasen, takže velká škoda
nevznikla.

Mazal

Dne 22. října před 18. hodinou vyhořel
domek Ferd. Mazala č. 269. Sousedy se po-

dali s ochránit, ač byli silně ohroženi. Obsluhovat motorovo
vnu stříkacímu opravodlu pro-
lehli i ve zmatku při ohni
umí vlastně jen jedou hasic, Felix Kvapil. Tentokrát hoř-
lo u jeho souseda, ale on mu-

sel utíkat k potoku k motorové stříkacce. —
26. října před 6. ráno vypukl oheň u rolníka Vlad. Černu č. 42. Zhořela dřevěná
stodola a přilehlá kůlna se rášobami a ně-
kterými stroji. — Vník požáru nebyl
nikdy dost spolehlivě objasněn.

Obecna
škola

Počátkem školního roku 1937-38 odesílili
z místního sboru: František Uhřický (Mrva)
a Miroslava Janková. Nově byli ustavoveni:
Jarmila Rázníčková, která tu vyučovala už v r.
1934-5, a Olga Sloukova. — Na začátku
roku bylo na škole 98 chlapců a 101 dívka,
celkem 199 dětí, kromě těch, kteří navštěvují

jskou městánskou nebo střední.

Obejm' knihovna měla koncem roku 935 párku.
Využívalo si celkem 120 osob, které si využíaly
dohromady 1485 knih. Knihovnicí je uči-
telka Mgr. Hajnýšová.

Ke sklonku roku odebíraly se v obci časopisy
v následujícím množství: Svoboda 28,
Moravské Slovo 19, Moravské noviny 19, Lidové
noviny 7, Národní osvobození 6, Moravská
srdečí 5, Národní politika 4, A-set 5,
Moravský deník 3, Venukov a České slovo 1.
Kromě toho ručné časopisy tydenní, obrá-
kove a odborné.

Čas-
opisy

Pružběhem roku byla krajina divadla:

D.T.J.: „Svetlo jeho srdce“ a „Zlatý líják“.

Orel: 31./III. J. Trajna: „A odpustit nám naše vinu.“

26./IX. J. Ross: „Sr. Vaclave, ne dej zahynouti.“

7./XI. J. Raupach: „Mlynář a jeho dítě.“

Divadla

26./XII. Smolíková: „Pravda včetři.“

Sokol: 28./X. R. Bohoušek: „Tykveček merinami.“

V sokolském kině bylo i s dětskými programy
celkem 41 představení (filmů). Kino hraje
v neděli (odpoledne 3 představení) kromě marso-
pustu a letních měsíců. —

Kino

Mimo to byla pružběhem roku řada zábav.
Kromě plený (o masopustě) byly taneční zábavy
v D.T.J. a v Sokole při reprodukovacích hudebách
(z gramofonových desek), protozem musikantijsem
značnou polohou.

Dne 20. března přednášel Ing Hrubý, profesor
hospodářské školy v Jevíčku, na téma: Upravme

své vesnice. Prádnářka, byla prvníma, "tydne pičí o vzdavu venkova" a byla morovodem už záradý, "když uprav svůj dům, vložila celou obec." - Prakticky výsledek přednášky třeba vychadnit, ale zapadla do příprav k založení Okraslovacího spolku.

Dne 24. září po desáté hodině zabil se desátník pilot František Hradík. Uteče patrně při letu za mlynu novozemě přistat, zachytily u Horní Dubenky (na Jihlavsku) o dům a při něštěti zahynul i s pozorovatelem.

Vojenský pohřeb konal se v Jaroměřicích dne 28. září odpoledne a byl na zdejší pomery slavný! Zúčastnili se 4 knězů, odhalil leteckého pluku z Olomouce, vojenská hudební, tělocvičná jednota Sokol, kde cvičival, oddílka M.L.L. z Jeříčka, a velký zástup lidí vyprovodil nebožtíka, kterého znal jako dobrého, tichého člověka. Zdejší farář rozloučil se s mrtvým vlastenecky zladěným proslovem. (28. září, v den sv. Václava, byvalo posvátné na rytíře.

Dnes právě pochováváme des. letece Fr. Hradíka, jehož sv. Václav, patron zeme České, záradí do svých legií.) - Naroden r. 1916 v Jaroměřicích, kde chodil do školy, násil se zahradnictvím u Lad. Ulka, po vyučení odesel dobrovolně k letecké službě, kterou konal v Olomouci. Zemřel v 21. roce.

Jan Vašicek, t.c. v Karvě, okr. Parkán (u fin. městečka) prodal r. 1936 svůj dům č. 49 (na návsi) Jaroslavu a Julii Rimským. Dům

+
desátník
pilot

Fr.
Hradík

zložili a na podzim 1936 a na jaře 1937 postavili na jeho místě nový jednopatrový. Moderní hladké fasádě a sice kym oknům mnozí nemohli přijít na chut.

Novy
dům
č: 49.

Useďlost č. 3, patřící A. Urbové, asi se 40 mramorovými poli, které u m' zbyly, a některými jižními pohankami, prodána byla v únoru 1934 jevíčské Záložně za 193.000 Kč a výměnou (v cene 45.000 Kč) v soudní drážbě.

Prodej
domu

Na podzim 1937 prodala záložna tyto nemovitosti sl. Věra Záková z Brna, Vila č: 126 (také dříve majetek A. Urbové) prodala jevíčské Záložně Dr. Bedřichu Zákovi z Brna (původem z Biskupic) za 153.000 Kč. —

č. 3 a
č. 126.

Koncem roku ustaven Odbor ochrany matek a dětí. Ředitelkyně - J. Hubálková, místopředsedkyně - M. Hajnýšová, jednatelka žm. Čujanová, učitelka, pokladnice Vl. Fidlerová.

Ochrana
matek

Měsící prohlídky dětí stejně jako jiná leta konal Dr. J. Skřípský v obecní kanceláři.